

Прим. Др. Милан Марковић

РАЗМИШЉАЊА ПОВОДОМ КОНТРАЦЕПТИВНИХ (ЗЛО)УПОТРЕБА

„... да не будемо више деца, коју љуља и заноси сваки ветар науке преваром људском, лукавством, ради завођења у заблуду — него да говоримо истину и да у љубави у свему растемо у Њега, који је глава: ХРИСТОС” (посланица Еф. 4 гл.)

У данашњој стручној и дневној штампи појавили су се у многим земљама (нарочито западним, а и у нашој) контрадикторни чланци о разним фармако-индустријским пилулама за спречавање зачећа. Пропагирање ових пилула за спречавање учинило је да је њихова употреба узела великог маха. Истовремено нанело је женама велике штете, чије перспективе су веома суморне.

Несумњиво је да је правилно решење овог проблема постало веома хитно — и мора да се узме у обзир са више тачака гледишта. Ми га у овом чланку посматрамо пре свега са медицинског становишта у погледу штетности код жена које их редовно употребљавају и великих опасности од разних оболења, којима бивају изложене. Затим са становишта нације, која се на тај начин несумњиво увлачи у постепено пропадање — односно у геноцид. И најзад са обавезног религиозног становишта.

Ове под општим именом познате АНТИ-БЕБИ пилуле, које се пуштају у промет у све већим количинама, уз много рекламе из разних земаља — састоје се из хормона, који делују на спречавање сазревања јајаних ћелија жене у току менструационог циклуса, чиме се онемогућава зачеће. Значи да оне искривљују природан ток хормоналног збивања код жене, односно ремете целу њену природу. То је тежња да се Природа и њена законитост надмудри — што представља велику заблуду.

Мораћемо да изнесемо овде у краћим потезима шта је хормонални систем и његове функције у целини организма. Овај витални и организаторски систем се састоји из више жлезда са унутрашњим лучењем хормона, који уношени путем крвотока у разне органе, делују специфично на организацију целог тела и његово даље функционисање. Све ове жлезде имају узајамни склоп, чији хормони остварују несхватљиву, још увек недовољно познату, међусобно антагонистичку хармонију целине. Оштећење ма које од ових жлезда повлачи поремећај и других, што доказује колико је јака и неопходна њихова повезаност. То су: **Хипофиза**, која се налази у једној коштаној ложи испод базе мозга; **полне жлезде**; **штитна жлезда**; **надштитњаче**; **надбубрежне**; **тимус** (остаје само у првом детињству); **пинеална**. Свака од ових жлезда лучи своје специфичне хормоне, чије количине и дејства су међусобно веома зависне. Наука **Хормонологија** ушла је данас добрим делом у многе тајне њиховог узајамног дејства, мада још увек недовољно, а по извесним питањима ни мало. Велики француски научник из прошлог века Клод Бернар — творац физиологије, основне науке у биологији и медицини, први је открио и овај систем хормоналних жлезда и њихову огромну улогу. Његов ученик Бронсекар, исто тако чувени француски научник, продужио је проучавање ове огромне хормоналне улоге, као и даљи њихови следбеници... У ствари, два система организма, хормонални и нервни, јесу организатори морфолошког и функционалног бића као целине. Од њиховог поремећаја настаје тешка разноврсна патологија, како оба система, тако и у многим осталим органима, макар се радило само о поремећеној функцији једне жлезде.

Овде се нећемо упустити у изношење свих могућих поремећаја, јер то би значило изнети целу науку о хормонима, што је не само немогуће у једном чланку, већ је то овде добрим делом и непотребно, с обзиром на његову тему.

Ово питање хормона дотакли смо зато што све контрацептивне пилуле садрже хормоне полних жлезда жене, естрогене и прогестерон; њихова систематска употреба онемогућава фазу сазревања женске полне ћелије у току менструационог циклуса — чиме бива онемогућено њено зачеће. То настаје зато што се обавезно свакодневним уношењем ових хормона у пилулама (под опште познатим именом „антибеби пилуле“) — и то редовно двадесет дана у току сваког месеца (тј. сваког менструационог циклуса) — повећава ова хормонална количина у крви организма. Настаје вештачка неплодност за све време њиховог узимања. Тек кад и ако се супружници буду одлучили за добијање детета, онда се прекида употреба ових пилула. Њихово дуготрајно узимање очевидно бива штодљиво, јер ремети хармонију узајамног односа разних хормоналних жлезда. Такво настало стање може да проузрокује разна оболења, као што су: крвавање у појединим органима (нарочито у материци), тромбозе на разним местима, поремећаји срчаних радњи, неурастеније, психичка узнемирења, појачан страх, убрзање раста евентуалног миома (материчних доброћудних израштаја) а нарочито и до могућности појаве рака, најчешће у материци и дојкама. Опште је позната чињеница да полни хормони жене, тзв. естрогени, спадају у групу изазивача рака под одређеним околностима, нарочито кад се налазе у повећаној количини. Клиничко искуство то показује свакодневно. У нашој дугогодишњој канцеролошкој служби имали смо прилика да се осве-

дочимо о великом броју таквих случајева. Из тих разлога код рака дојке најчешће се зато из организма одстрањују естрогени хормони, било путем хируршког одстрањења полних жлезда, било њиховог уништавања путем рентгенског зрачења, или инјекцијама тестостерона (мушког полног хормона). Још француски хирург Баронаки изнео је значајне податке у свом дугогодишњем раду. Приликом аутопсије преко хиљаду умрлих од рака на разним органима налазио је стално патолошке промене у разним хормоналним жлездама. Ово износимо зато да би се видело колика је велика улога ових хормоналних жлезда при оболењу од рака.

* * *

Присталице употребе ових „антибеби пилула“ бране се тиме што сматрају да ове пилуле садрже мале количине хормона „које би требало да су нешкодљиве“. Међутим, најмање њихове количине додате већ нормалним количинама које ствара сам организам, довољне су да поремете њихову равнотежу. Не сме се заборавити да свакодневно уношење ових хормона у организам, кад већ саме жлезде стварају одговарајуће количине, у доба пуног развоја, и то годинама — то више не представља „мале дозе“. Већ горе напоменута клиничка искуства најбоље показују многострука штетна дејства ових пилула. А те чињенице, објављене на свима светским клиникама, не могу се порећи. Погрешно је кад се ово искуство једнострано посматра и оцењује искључиво од гинеколога. То не спада само у њихов домен — већ и у многе друге специјалности, као што су неуролошка, психијатријска, васкуларна, хематолошка, радиолошка, интерна итд. Такве жене бивају и нервозне, неурастеничне, увек се жале на многе нелагодности. Већ сама чињеница да стално одлажу рађање деце, бива штетна по њихово здравље. Јер физиологија жене је саздана да рађа, да их доји, да осети материнску љубав, која јој доноси велико задовољство, и посебно осећање среће. А то није мала ствар у њеном животу. Лекарима то најбоље знају, кад у својој пракси слушају њине жалбе на разне тегобе и њихово нерасположење... Најпогрешније што може бити, то је одвратити жену од рађања. То је допуштено само у изузетним приликама кад оболи од таквих болести и деформација, где медицинска индикација захтева дозвољени стручни абортус. Зато нека порука гласи: — не шалимо се са хормонима.

*
* *

При свем том употреба ових пилула узела је маха нарочито у западном свету, а исто и код нас, препоручена у појединим изјавама и у дневној штампи, о „нешкодљивости ових пилула“. Њихове присталице износе и аргумент о шкодљивости одстрањивања плода хируршком интервенцијом, тј. абортусом, макар учињеним стручно, по свима правилима. То је тачно. Али ни употреба ових пилула није мање шкодљива од абортуса, што јасно произилази из свега горе наведеног. Јер са њиховом масовном употребом иде се у масовни геноцид. И саме њихове присталице морају да признају шкодљивост ових пилула својим сталним изјавама да исте могу да изазову сва

горе наведена обољења; зато препоручују честе контроле ових жена. А шта се тим прегледима постиже? Прекидање употребе ових пилула и лечење страшних последица!

Што се тиче несумњиве штодљивости абортуса са медицинског становишта, и ми смо против абортуса. Јер гребањем хируршком кашиком по слузокожи материце стварају се многе отворене ранице, које могу обилно да крваре, а осим тога кроз њихове отворе уносе се разне патолошке клице, које стварају тешка запалења материце, јајовода и јајника. Ове последице могу да изазову и трајну неплодност. Исто тако не треба заборавити, да узимање разних хемијских једињења у контрацептивне сврхе је стара ствар. Само су се мењале разне супстанце. Увек су се објављивале као потпуно нешкодљиве. Међутим, увек су биле штодљиве, а поједине су често давале фаталне последице... Јер све је то противприродно. А Природа никад не допушта никакав атак на њу. На жалост људски род то стално заборавља — и то је његова коб...

* * *

Знамо са сигурношћу, нарочито из званичних статистика (овде приложених) да су порођаји код жена све рећи, опадају из године у годину. Систем једног или ни једног детета у браку све је чешћи, највише из commodитета и незнања о штодљивости по здравље, што се доцније свети кроз живот. А најмањи је разлог томе економске природе. Јер то се збива у свима класама, и на селу и у граду. Многа наша села показују жалосну слику опустелости; омладина је добрим делом оставила села, у којима живе само стари а врло мало деце...

Управник Центра за демографска испитивања, Др Душан Брезник, у интервјуу „Политици“, од 24. II 1970. год. дао је изјаву да у Југославији знатно опада број рађања; тако „у 1921. год., било је преко тридесетитри живорођене деце на хиљаду становника, а данас око деветнаест“! Таквом поражавајућем резултату — по изјави Др Брезника — мора се између осталог, приписати пре свега све бројнија употреба антибеби пилула.

Ово бројно опадање рађања види се још упечатљивије из статистика Савезног завода са статистику (Београд, 1971. год.). Према њој, од времена 1950 — 1969. год. број новорођених на хиљаду становника Југославије показује да је у том времену свака година имала постепено смањивање живорођене деце; у 1950 год., 30,3, док у 1969. год. свега 18,8. Овај наталитет опада у свима републикама, али са већим разликама. Највише је смањена плодност становника у ужем подручју Србије: „од 28,6 у 1950. год. — на 15,5 у 1969. год., а најмање на Косову, од 46,1 у 1950. год. — на 38,2 живорођених на 1000 становника.

Статистика овог истог завода за живорођену децу на хиљаду жена старих од 15—49 година показује следеће: у 1953. год. било је 106,0, док у 1968. год. 72,0 у Југославији. Према републикама: у Босни и Херцеговини 1953. год. 144,9, а у 1968. год. 72,0; у Хрватској — у истом времену — од 133,6 опало је 1968. год. на 82,7; у Македонији од 157,7 на 101,1; у Словенији од 83,6 на 64,9; у Србији на ужем подручју од 91,9 на 54,1; у Војводини од 81,2 на 52,2; на Косову од 189,9 на 173,1 (види приложену табелу бр. 1 и бр. 2).

Ове цифре су поражавајуће — нарочито за ужу Србију. За такво стање, очевидно је, да употреба „антибеби” пилула највише доводи до тог стања које води у подмукли геноцид.

Са становишта одбране земље овакво стање је недопустиво. Јер ко би је бранио ако кроз продужавање такве геноцидне праксе настаје све мањи и мањи број заштитника, док се изван њених граница овај број буде све више увећавао. Зар то не би била дефетистичка самоубиствена политика према свом народу? Наши бракови имају

Живорођених на хиљаду становника

година	1950.	1955.	1960.	1965.	1969.
СФРЈ	30,3	26,9	23,5	20,9	18,8
Босна и Херцег.	38,6	27,3	34,1	28,2	22,3
Црна Гора	30,0	31,1	28,1	24,1	20,4
Хрватска	24,8	22,1	18,4	16,6	14,5
Македонија	40,3	36,2	31,7	28,2	25,3
Словенија	24,4	21,0	17,6	18,6	16,9
Србија	29,5	24,6	21,2	18,9	18,4
у же подручје	28,6	22,4	18,0	15,5	15,5
Војводина	25,5	21,0	17,8	15,5	13,7
Косово	46,1	43,6	44,1	40,0	38,2

Табела бр. 1

(СЗС — 71, стр. 90)

Живорођени на хиљаду жена старих од 15 — 49 год.

година	1953.	1955.	1960.	1965.	1968.
СФРЈ	106,0	100,8	91,9	82,6	72,0
Босна и Херцеговина	144,9	138,0	133,0	112,5	90,3
Црна Гора	133,6	123,1	115,3	100,7	82,7
Хрватска	82,2	79,9	70,1	64,9	56,2
Македонија	157,7	150,9	133,9	116,3	101,1
Словенија	83,6	78,6	68,3	73,9	64,9
Србија	98,7	92,4	83,1	73,6	67,6
у же подручје	91,9	82,6	68,8	58,7	54,1
Војводина	81,2	77,7	68,7	60,0	52,2
Косово	189,9	193,3	205,7	186,5	173,1

Табела бр. 2

— (СЗО Београд, 1971. стр. 90).

и моралну обавезу у том погледу. А морални закони су најпречи ако се жели да свој народ опстане у многострукој утакмици — која је — хтели ми или не хтели — наметнута целоме свету, а коју ми нај-

мање смемо да напустимо. Шта би било — не дај Боже — да су Срби под вековним турским ропством имали ове антибеби пилуле! Нестало би их са Балкана. А смело тврдимо да би губитак таквог народа (чије вредности ни сами нисмо довољно свесни) био губитак за човечанство... Он је то и доказао, идући кроз многе векове по стазама Светог Саве... Његове особине бескомпромисности, чврстог јуначкога карактера, непопустљивости у борби за Правду, Љубав и Слободу Христову — сијале су као непогрешиви путокази целом свету...

* * *

Како се посматра са становишта религије и хришћанске Цркве овај злокобни проблем тако распрострањене контрацепције?

Сваки зачети плод, макар и у сасвим почетном стадијуму, који се вештачким путем прекида, претставља уништење једног живог бића — ништа мање од уништења једног одраслог човека. (То тврди и биолошка наука). А хришћанска вера то изричито забрањује — јер то спада у неопростив грех чедоморства.

Масовно вештачко спречавање оплођавања наша вера не може да одобри, јер против њега стоји божански Закон забране уништавања људског рода. Библија нам јасно открива овај Закон у речима Божје поруке. „И створи Бог човека по обличју своме... мушко и женско створи их. И благослови их Бог, и рече им Бог: — рађајте се и множите се, и напуните земљу и владајте њом...” А Нови Завет је још додао: — и волите се узајамно!

Хришћанска Црква је обавезна да све божанске поруке тумачи својој пастви и да води рачуна о испуњавању Божјих заповести. Јер само кроз уважавање Бога, у лицу Његовог Сина, Исуса Христа, свет може да опстане трајно и без лутања. Јер Божанска Наука превазилази сва друга знања. Световна наука њој је скромно подређена. Медицина не може и не треба да се противи Природи — Божјем Делу и Божијем вечном Плану. Јер такво противљење води несумњиво дефинитивној пропасти. Богом створену Природу још нико није надмудрио...

Зато је и Православна Црква природно заузела став против свих контрацептивних средстава. А овим њеним ставом она иде у корак и са гледиштем озбиљне Науке — бранећи свет од заслепљујуће **Неозбиљности**.